

NAŠIMI NEPŘÁTELI JSME MY SAMI

*Promluva P. Petra Pitly při ekumenické bohoslužbě za popravené, umučené a zemřelé politické vězně
Svatovítská katedrála 1. března 2015*

Lidé, lidé,

Dovolují si vás oslovit tímto nejvyšším možným titulem, protože člověk je obrazem Boha a je ozdoben výsostnými znaky: rozumem, svědomím a zodpovědností.

Sešli jsme se tu, abychom vzpomněli obětí válek a totalitních režimů, zejména toho, který je nám historicky nejbližší. Dnešní pietní slavnost dostala jméno Mene Tekel. Tato tajemná slova se objevila na zdi paláce Nabukadnesorova syna, když hodoval a zneuctil posvátné nádoby odcizené z Jeruzalémského chrámu. Oznámila pád jeho říše, protože se nepoučil z příběhu vlastního otce.

Jsmo přitom na místě, které je symbolem našich národních dějin. Je to chrám, který po staletí vznikl podle přesně stanoveného řádu a stal se ztělesněním ideálu, který vedl naše otce a dědy. Sama o sobě tato katedrála oním ideálem není, protože ten stojí vysoko nad ní směrem označeným odvázně vzpřímenými věžemi. Odtud k lidem promluvil Bůh. Slyšeli jsme jeho slova platná pro Izraelity v zajetí stejně jako pro stavitele tohoto chrámu. Jsou bolestně platná i dnes. Odtud k nám poslal svého Syna, Ježíše Krista, aby nám ukázal, kdo jsme. Že jsme lidé, jen lidé spěchající ke smrti. Ale také, aby nám zvěstoval, že ideálem člověka je být obrazem Boha. Podobat se Kristu. To je pravda života, celý jeho smysl – jít k tomuto ideálu.

Pokaždé tu někdo mluví. Dnes ten úkol připadl mně. Je mi úzko, protože mluvím před Vševědoucím, a uvědomuji si, že nestojím před vámi, ale před těmi, kdo pro tento ideál, pro pravdu života, byli schopni svůj pozemský život nasadit. Dělat to pro sebe by nedávalo smysl. Život se pokládá za druhé. Ti, na něž tu myslíme, to udělali kvůli nám. Je mi určeno promluvit. Zde jsem, abych konal, co mám konat.

Více než vzpomínat, je třeba se poučit. Ti, o nichž přemýšlíme, zemřeli především proto, že si lidé včas nepřipustili, že jsou ohroženi. Je třeba se poučit, neboť jsme opět ohroženi a opět si to nechceme přiznat. Říkáme: Žijeme v míru, přitom se bojuje, útočí a zabíjí. Ve své hlouposti a pýše poučujeme celý svět. Říkáme: Náboženské války jsou středověký nesmysl. Očekáváme, že všichni odhodí svého Boha, protože my jsme to udělali. Ale oni to neudělají, protože na nás vidí, kam to vede – naše kultura se rozpadá a vymíráme. Říkáme, že s nimi musíme vést dialog, ale oni nás nebudou poslouchat, protože chtějí mluvit o náboženství a my žádné nemáme, protože jsme nekonečně liberální. Říkáme, že si máme jeden druhého vážít, ale oni si nás vážít

nemohou, protože oni jsou schopni pro svou pravdu položit život, ale my budeme ustupovat a podle jejich diktátu zakročíme proti každému, kdo se přizná ke znamení Kristova kříže. Říkají nám, že nejsme tolerantní, a mají pravdu, protože nejsme tolerantní ani k sobě navzájem. A nedejme se mýlit, naši politici se vůbec nezajímají o Islám, ale o petrolej a prodej obnošených zbraní. My jim to nemůžeme vytknout, neboť je sice máme za krátkozraké hlupáky, ale nesmíme to přiznat, protože jsme je zvolili. Navíc cítíme, že to jsou ti nejhodnější z nás, protože na slovo poslouchají jiné, kteří jim, sami bez tváře, odněkud nařizují. Tušíme, že odněkud, kde se hraje ruleta s fiktivními penězi, které ovšem někdy musí být podloženy naší prací, popřípadě životy.

Usilujeme o mír na Ukrajině, ale sami jsme připustili, aby byl ohrožen, a spěcháme se přizívat, protože nepřiznáme, že nejde ani o Ukrajince, ani o Rusy, ale opět o peníze a rovnováhu bank, které se rozkymácely jako loď, když se zvednou vlny. Říkáme: musíme být silní, abychom uhájili mír, ale k čemu nám budou zbraně, když nemáme muže, kteří by je zvedli. Proč by to dělali, když nemají ideál? Ideál, za který by někdo byl ochoten zemřít. Jsme věru ubozí a směšní. Vzali jsme své oblasti vazebnost kultury a naše katedrály se hroubí a společenství lidí se mění v hromadu rozhádaných sobců. Ztratili jsme hodnotu a míru člověka, neboť je zcela logické, že když odhodíme své křesťanství a zbavíme se Boha, zbavíme se i člověka, protože přestaneme vědět, jak má vypadat. Jak si nás muslimové mohou vážít, když oni mají Boha a my žádného nemáme. A proč by se měli u nás chovat slušně a jednat s námi lidsky, když vidí, jak se chováme my k sobě navzájem. Hovoříme o míru, chceme ho bránit, ale sami ho nemáme. Ani v sobě, ani mezi sebou. Chceme zachránit spravedlnost, ale jen množíme zákazy. Jenže spravedlnost ani mír nikdo nezavede, protože vyrůstají ze slušnosti.

Vím, co teď nastane, co uslyším. Má slova narazí na zed' sobecké spokojenosti, která je jako křivé zrcadlo. Všechno překrutí. Kdybych řekl jakoukoli moudrost, ozvěnou se ke mně vrátí fráze prázdnější než žvást opilce. I kdybych přinesl přímo z fronty usmrčené dítě, ozve se jen lživý nářek představitelů elit, a to takový, jaký si bude přát ke všemu lhotejný dav, který je má znovu postavit do čela. Nikdo se nezvedne, aby se šel pokusit zachránit sourozence či matku toho dítěte. Ozvou se proti mně hlasy: Na co si hraješ? Nečárej čerty na zed'!..., až zazní protest: Ten blázen nakonec

způsobí válku – umlčte ho! Ale já se hrozím toho, co si připravujeme a přivodíme. Našimi nepřáteli nejsou ani Arabové ani Ukrajinci ani Rusové a vůbec nikdo. Stačíme si sami, protože si nevážíme zákona života, zapomněli jsme, že život je láska a láska je oběť. Život bez nich nedává smysl. A to je, na co můžeme zahynout. Neměli bychom žádné nepřátele, kdybychom byli jako tato katedrála, poutání k sobě pevným řádem, a byli bychom váženi a ctěni jako tvůrci. Jenže my nic nevytváříme, protože za sebe necháváme jedny pracovat a druhé myslet. Podle pokynů shora jen posunujeme dílo těch zdola. Nemáme proč žít. Jsme tu zbyteční. Kdybychom takoví nebyli a byli platnými lidmi, neodvážili by se nás nepřátelé ohrozit, protože bychom byli pevnější, než oni. Naší cestou je návrat k rozumu a jeho zkáznění a důsledné, věrohodné, hluboce žité křesťanství.

Nemohu mlčet. Byl jsem vyzván, abych promluvil před Bohem a mrtvými předky, a to ve chvíli, kdy se nás cizinci s úsměškem ptají: Co vy jste vlastně zač? Nemohu mluvit za druhé, ale odpovím za sebe, byť se chvěji:

Vyznávám, že jsem běloch, uznávám odlišnost lidských ras, a tudíž lidskou důstojnost všech, ale odmítám zčernat či zežloutnout a změnit proporci a barvu svých očí.

Jsem muž, který může zplodit, ale nemůže porodit dítě, a proto trvám na spořádané, trvající rodině, neboť je to základ společnosti a záruka výchovy. Trvám na tom, že muž a žena

jsou odlišní ve stavbě těla i biologické funkci, že žena je slabší a vzácnější než muž, který ji má chránit, milovat a vážit si jí.

Jsem zatím zdravý a budu pomáhat nemocným, ale odmítnu fňukání slabochů, kteří se na nemoc jen vymlouvají.

Jsem zároveň bohatý i chudý. Svůj chléb si dosud vydělávám a mám ho dost, abych se podělil, ale odmítám živit lenochy. Mám mnohem méně než skutečně majetní, nezávidím jim a radoval bych se, kdyby svůj majetek užívali rozumně.

Jsem Evropan, protože jsem Čech. Narodil jsem se českým rodičům, vyrostl v české zemi a беру vážně bídu i slávu svého národa. Odmítám se rozplynout v bezduché uniformitě konzumní multikultury.

Jsem křesťan, uctívám k lidem jiného náboženství či názoru, a vím s určitostí, že se jimi budou řídit v celém svém jednání. Ale hlásím se pevně ke svému křesťanskému Bohu a řádu, který stanovil, protože je moudrý, spravedlivý a k lidem soucinný.

Jsem člověk, vděčný za své lidství a hrdý na svou tvář.

Jsem člověk, jmenuji se Petr Piřha a nejsem nějaké 361106/038 rodné číslo ani 37-22/015 identifikační číslo oprávnění, ani PIN ani VIPN ani jakékoli jiné číslo. Jsem člověk, protože mám svědomí a nesu zodpovědnost. Jsem člověk a jako člověk chci také zemřít. Amen.

Eucharistie a evangelizace

Eucharistie je zdroj jednoty a síly života církve. Zde je skryta posila pro fungující farní společenství. To může ve své vnitřní stabilitě i otevřenosti vůči Bohu přijmout jeho výzvu k hlásání evangelia.

Uchovávaná mana se kazí! Tuto zkušenost udělali Izraelité při svém putování pouští do zaslíbené země. Bylo třeba čekat, až každého dne spadne z nebe nová mana, tu bylo potřeba nasbírat. Byl to pokrm na cestu, viatikum, poutnická strava v tom nejlepším smyslu.

„Když se vás někdo ptá, co má dělat, aby našel pravdu, dříve než mu začnete vykládat katechismus a křesťanská

S přátelským pozdravem

Při jednom ze svých prvních kazatelských vystoupení se dostal známý teolog a osvícenec Karl Friedrich Bahdt do rozpaků, protože měl najednou totální „okno“. Začal: „Pán s vámi! Mám vám vyřídit pozdrav od Ježíše Krista!“ Zoufale čekal, že ho napadne jak pokračovat, jenže se to nestalo.

Opakoval proto ještě jednou: „Pěkný pozdrav od Ježíše Krista!“ – ale o poznání tišším hlasem. Pln strachu hleděl na

Na závěr každé mše svaté v latině zní: *Ite missa est. Jděte, toto (eucharistické) shromáždění je rozpuštěno.* Nyní to, co jste zde získali, zvěstujte a předávejte dál.

Praxe ukazuje, že při různých evangelizačních aktivitách zůstává podstatou plodnosti hlasatelů evangelia modlitba, především adorace před Nejsvětější svátosti oltářní.

tajemství, než ho vrhnete do zástupu věřících, kde by se mohl cítit cizincem a kde by se mu mohla církev zdát jako skupina podobná ostatním, řekněte mu, aby si šel každý den na chvíli sednout do kostela s evangeliem ve chvíli, kdy tam nikdo nebude. Později bude moci pochopit, že reálná přítomnost (Krista) je důvodem trvání církve v prostoru a čase až do Ježíšova příchodu na konci věků.“

shromážděnou obec v naději, že se dostaví vnuknutí, avšak marně. A protože ho skutečně nic lepšího nenapadlo, opakoval ze zoufalství ještě potřetí dutým hlasem: „Srdečný pozdrav od Ježíše Krista!“

Tu povstal předseda farní rady a se zbožnou vroucností pronesl: „Obec je vděčná, pane faráři. Vyříd'te, prosím, také jemu naše srdečné pozdravy!“

VZKŘÍŠENÍ

Aleluja, aleluja,
ať zní zvony slavně v dál.
Aleluja, aleluja,
Ježíš Kristus z mrtvých vstal!

Aby pravdě přáno bylo,
světlo nepřemohla tma,
aby se v nás rozednilo,
jak chce, Bože, vůle Tvá.

Aleluja, aleluja,
ať zní zvony slavně v dál –
aleluja, aleluja,
Ježíš Kristus z mrtvých vstal!

Aby člověk nebyl Kainem bratru,
s nímž se potkává,
aby, kdo chce zvednout kámen,
našel slova laskavá.

Aleluja, aleluja,
znít má srdcem tvým i mým,
Naděje v čas lepší kyne
lidem proutkem zeleným.

RŮŽENEC – PŘIPOMÍNÁNÍ SI UDÁLOSTÍ VE VÍŘE A V LÁSCE

(4. POKRAČOVÁNÍ)

Růženec nám napomáhá otevírat se milosti, hledat a kráčet po cestách Kristových. Dá se říct, že každé růžencové tajemství vrhá světlo na skutečné lidské bytí. ¹ Pokračujeme v našem rozjímání nad radostným růžencem. Tentokrát za doprovodu majestátných andělských chorálů a šťastím naplněných lidí, kteří se účastnili těch vzácných okamžiků v Betlémě.

Úvaha nad tajemstvím narození našeho Spasitele

Přenesme se do chvíle, kdy Josef, jemně působící muž s tmavými vlasy a vousy, vedl osla, na kterém seděla Marie v pokročilém stadiu těhotenství. Měl starosti. Úřady mu přikázaly putovat do jeho rodiště a vyplnit tam sčítací archy, ale cesta byla delší, než očekával. Do města dorazili teprve se západem slunce a pospíchali hledat místo k ubytování pro případ, že by na Marii přišly porodní bolesti. Tato chudá žena se po hodinách, strávených na hřbetě kodrcajícího se zvířete, cítila velmi špatně. Josef neměl již v Betlémě žádné příbuzenstvo a uvědomoval si, že není na koho se obrátit s prosbou o přenocování. A tak hledal v hostincích, ale beznadějně. Jeho vzhled lidí odrazoval, byl otrhaný a v kapse neměl ani vindru. Odmítli jej všude, kde zaklepal. Připozdívalo se, když nadešla Mariina chvíle. Zoufalý Josef v setmělých uličkách hlasitě prosil, aby se někdo nad nimi smíloval a vzal ji k sobě jen na jedinou noc. Nikdo ovšem neodpověděl.

Ale vše probíhalo podle Božího plánu. Za několik málo hodin se rozezněly líbezné hlasy naplněné radostí: „Sláva, sláva, sláva Bohu na výsostech“. Marie odpočívala na slámě v otevřeném chlévě a po jejím boku leželo dítě. Také tři neznámí urození muži a mladí pastýři, kteří sem byli přivedeni, se stali svědky tohoto nejvýznamnějšího zrození v historii lidstva.

Co nás učí Ježíšovo narození? „Vše probíhalo podle Božího plánu“ – narodil se milujícím rodičům, kteří žili důstojně svůj osud – i když jeho součástí byla tvrdá práce, nedostatek, probíjení se životem. Zdá se, že jejich komunikace s Bohem netrpěla tou chudobou, ve které se ocitli. Dokázali se soustředit na to, co bylo pro ně opravdu důležité. Z úžasné touhy žít pro Boha a náležet Bohu pramenila síla, která jim dodávala odvahu a povzbuzovala je. A oni vybojovali zápas o Boží dítě. Manželé zvládli lekci, ve které se na první místo dostala jejich naprostá důvěra a odevzdanost Bohu.

Napadá mě, že jejich jednání vlastně rezonuje se slovy blahoslavenství: „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské“, „Blaze těm, kdo hladovějí a žízni po spravedlivosti, neboť oni budou nasyceni“, „Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni“.²

„Studentský kostel“ aneb Malá životní zkušenost o tom, jak „vše vyrostlo z ničeho“

Kostel Sv. Rodiny stojí v samotném centru Č. Budějovic. Kvůli zásahu komunistického režimu byl po dobu 40 let využíván jen jako státní archiv. Na jaře v r. 2012 začali však o jeho obnovení usilovat pater Josef Prokeš – spirituál Biskupského gymnázia a architekt Josef Pleskot. Zrodil se nezvyklý projekt, kdy se do obnovy kostela zaangažovali studenti z celého města. Pořádali sbírky, koncerty, divadelní představení, aukce uměleckých děl a také sami přiložili ruce k dílu při vyklízení kostela. A podařilo se nečekané. Kostelu byl v r. 2014 nejen navrácen jeho původní půvab a krása, ale povedlo se jej otevřít i pro ostatní spoluobčany jako místo hledání smyslu života mladých lidí. Kostel má pravidelný duchovní, kulturní a vzdělávací program pro studenty. Na žádost rektora JČU se zde od října 2014 konají též akademické přednášky pro veřejnost.³

1) apoštolský list *Rosarium Virginis Mariae* papeže Jana Pavla II., vydal Sekretariát ČBK Praha 2002

2) volně podle *Immaculée Ilibagiza – Růženec mi zachránil život*, Cesta 2014, str.121-128

3) text a obrázky ze stránek www.studentskykostel.cz, <https://www.hithit.com/cs/project/261/svetlo-a-zvuk-studentskeho-kostela-v-ceskych-budejovicich>

BÝT „SOLÍ ZEMĚ“

S bratrem Aloisem, představeným komunity Taizé, o evropském setkání v Praze, kterého se zúčastnilo přibližně 30 tisíc mladých lidí z více než 60 zemí světa.

Není to poprvé, co jste navštívil Prahu. S jakým očekáváním byla pro vás spojena letošní návštěva a jaký dojem si odnášíte?

„Byl jsem v Praze již před mnoha lety, bratři sem jezdili od šedesátých let. Bratr Roger zde byl v 80. letech na soukromé návštěvě. Na přelomu roku 1990 a 1991 jsme tu měli velké evropské setkání, a tak jsme se sem chtěli opět vrátit, abychom s touto zemí ušli znovu pár kroků. Před 24 lety tu bylo cítit velké nadšení, svoboda, ale teď zakoušíme, že svoboda není jednoduchá, že konzum a postoj žít sám pro sebe se může stát velmi silným jako je tomu v celé Evropě. Chtěli jsme také poznat, jak zde žijí křesťané, kteří jsou tu menšinou. Byli jsme velmi rádi, když jsme viděli, že tato menšina není smutná a pasivní, ale velmi živá, že je skutečně solí země ve společnosti. Při přípravě jsme našli mnoho otevřených dveří - ve farnostech, ale též u mnoha lidí ve správě města, na různých úřadech, školách, které jsme potřebovali pro ubytování, při jednáních o dopravě, vízech, protože mladí lidé z Ukrajiny a Běloruska potřebovali víza. V této záležitosti se nám ze strany ministerstva dostalo velké pomoci. Tedy otevřenost u křesťanů, ale též u lidí dobré vůle. Zažili jsme to před 24 lety a jsem velmi rád, že jsme to zde znovu našli. To bylo na celé přípravě velmi krásné. Setkání pak vyzařovalo radost z toho, že se i v nynější těžké době může mládež spolu setkat. Mnozí nevědí, jaká bude jejich budoucnost, jak to půjde dál, a přesto je tu radost. Mládež je nadějí církve i Evropy.“

Papež František ve svém poselství účastníkům setkání citoval apoštolskou exhortaci Evangelii gaudium, čl. 106: „Je krásné, že mladí lidé jsou ‘poutníky víry’, šťastní, že přinášejí Ježíše do všech ulic, na náměstí a do každého koutu země!“ Jak podle vás toto setkání napomohlo k naplňování těchto slov a jak v tomto poslání dále pokračovat?

„Bylo velmi pěkné vidět 29. prosince, jak mladí lidé přijížděli a jak mezi turisty trochu ovlivnili vzezření města. Člověk viděl, že jde o poutníky. Každé poledne se setkávali v sedmnácti kostelích v centru města. Takže centrum města bylo místem modlitby, společné modlitby. Odpoledne pak probíhala na různých místech města tematická setkání. Témata byla duchovní, ale též sociálně-politická i týkající se umění. Těchto setkání se neúčastnili jen křesťané, ale i nekřesťané, kteří měli zájem. Žasli jsme nad tím, kolik obyvatel Prahy na ně přišlo. Mnozí lidé byli též překvapeni, kolik mladých lidí bylo ubytováno v rodinách. Ne všichni, protože je nás hodně, ale asi polovina. To vzbuzuje údiv. Znamená to, že církev existuje a že není jen nějakým prostorem, nýbrž že žije. Myslím, že během tohoto ekumenického setkání to byla malá znamení evangelia.“

Je něco, co vám leží na srdci, co byste chtěl vzkázat mladým lidem z České republiky?

„Rád bych, aby mladí lidé nadále vyzařovali radost evangelia, aby na ni navzdory těžkým situacím nezapomínali a byli solí země. To bylo téma setkání, nad kterým se budeme v Taizé zamýšlet dalšího půl roku. Vědomí, že jsme solí země, při všech setkáních, nejen při nějakých speciálních aktivitách, které někdy děláme, nýbrž v našem každodenním životě. Do každého setkání můžeme vložit něco ze soli evangelia. To přeji mladým lidem.“

Chtěl byste ještě něco doplnit?

„Byl jsem velmi rád, že jsem se mohl setkat s lidmi, s nimiž jsem se blíže poznal již dřív. Znal jsem se například s Marií a Jiřím Kaplanovými, kteří už zemřeli, ale teď jsem se setkal s jejich dětmi, vnoučaty a pravnoučaty. Setkal jsem se i s evangelickým farářem Alfrédem Kocábem, který odtud přijel v roce 1967 do Taizé jako první, a s dalšími svědky, kteří v těžké době komunismu zaplatili cenu za svobodu. Ti nám ještě dnes říkají, že svoboda je cenným jménem, které můžeme zase ztratit, že není samozřejmá a že musí kráčet ruku v ruce se zodpovědností. Během tohoto setkání jsme chtěli vzpomenout také na tyto svědky, abychom si i dnes uvědomili, že svoboda je spojená se zodpovědností.“

Za rozhovor děkuje Ludmila Šturmová

CO DOKÁŽE LÁSKA

Opravdu jsem se snažila, ale teď už byla situace pro mne neúnosná. Každodenní uštěpačné poznámky své tchyně jsem už nemohla vydržet. Hrozilo, že se rozpadne i naše manželství. V slzách jsem si sbalila kufr a odstěhovala se na několik dní k jedné přítelkyni. Děti byly na táboře a manžel pochopil, že potřebuji nějaký čas pro sebe.

U své přítelkyně jsem se mohla konečně vymluvit. Vyprávěla jsem jí všechno, co jsem v poslední době zažila. Pozorně naslouchala a já jsem cítila, že mě chápe. Mluvila jsem snad několik hodin, aniž by ona něco řekla. Ulevilo se mi. „Co můžu teď dělat?“ zeptala jsem se přítelkyně. K mému překvapení mi nedala žádnou konkrétní radu. Místo toho mi vyprávěla o Slovu života a o tom, že jí evangelium často dalo sílu zvládnout bezvýchodné situace. „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Navrhla mi, abych v dalších dnech myslela na tuto větu.

Když jsem přišla o několik dní později domů, vše bylo jako dřív. Už krátce nato se mi zdálo, že rada mé přítelkyně je neuskutečnitelná. Přesto jsem se často modlila za sílu, abych dokázala svou tchyni přijímat. „Ježíši, ukaž mi, jak ji mohu milovat,“ opakovala jsem stále znovu. V dalších dnech mě napadlo mnoho drobných příležitostí, kdy jsem pro ni mohla něco udělat. Například jsem si uvědomila, že když jdu spát, neměla bych jí zapomenout popřát dobrou noc. Nebo jsem zjistila, že má ráda čokoládu. Snažila jsem se tedy mít ji stále doma. Postupem času jsem objevovala stále více příležitostí, jak svou tchyni milovat. Atmosféra doma se nezměnila ze dne na den. Ale dokázala jsem tu situaci lépe snášet. Slovo života mi bylo velkou oporou.

Jednou jsem chtěla navštívit svou maminku. Než jsem vyrazila, přišla za mnou tchyně a vložila mi do ruky balíček. Byl to výběr drahých pralinek. „To je pro tvou maminku. A pověz jí, že má dobrou dceru.“

J.E.

AHOJ DĚTI!

Slavíme Květnou neděli, což znamená, že vstupujeme do Svatého týdne a Velikonoce jsou již docela blízko. Věřím, že jste se snažily postní dobu prožívat co nejlépe a dobře využívaly nabízený čas.

Dnes si připomínáme slavný vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma. Každoročně se opakovala situace, že do Jeruzaléma proudily zástupy poutníků, kteří přicházeli do chrámu na oslavu velikonočních svátků. Také Ježíš se svými učedníky se připojil k ostatním Židům, kteří připutovali častokrát i z velké dálky.

Apoštolům Pán Ježíš několikrát předpověděl, co ho v Jeruzalémě čeká – utrpení, potupa, bičování i ukřižování. Ale učedníci to nechápali a nerozuměli ani slovům o zmrtvýchvstání. Aby se naplnilo Písmo, nechal si Ježíš přivést oslátko a vjížděl na něm do Jeruzaléma. Vívaly ho davy lidí a také děti s palmovými ratolestmi. Zástupy volaly: „Hosana na výsostech! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně!“ Provolávali mu slávu jako Mesiáši, vždyť na zachránce a Spasitele čekal izraelský národ po celé své dějiny. S velkou úctou kladli pláště na cestu, po které jel Pán Ježíš na oslátku.

Ježíš ale opět narazil na odpor kněží, kteří ho obvinili, že se činí rovným Bohu a rouhá se. Podle Zákona takový člověk musel zemřít. Kněží nechtěli poznat v Ježíši Božího Syna a radovat se z jeho příchodu, místo toho usilovali ze všech sil o to, jak ho vydat na smrt.

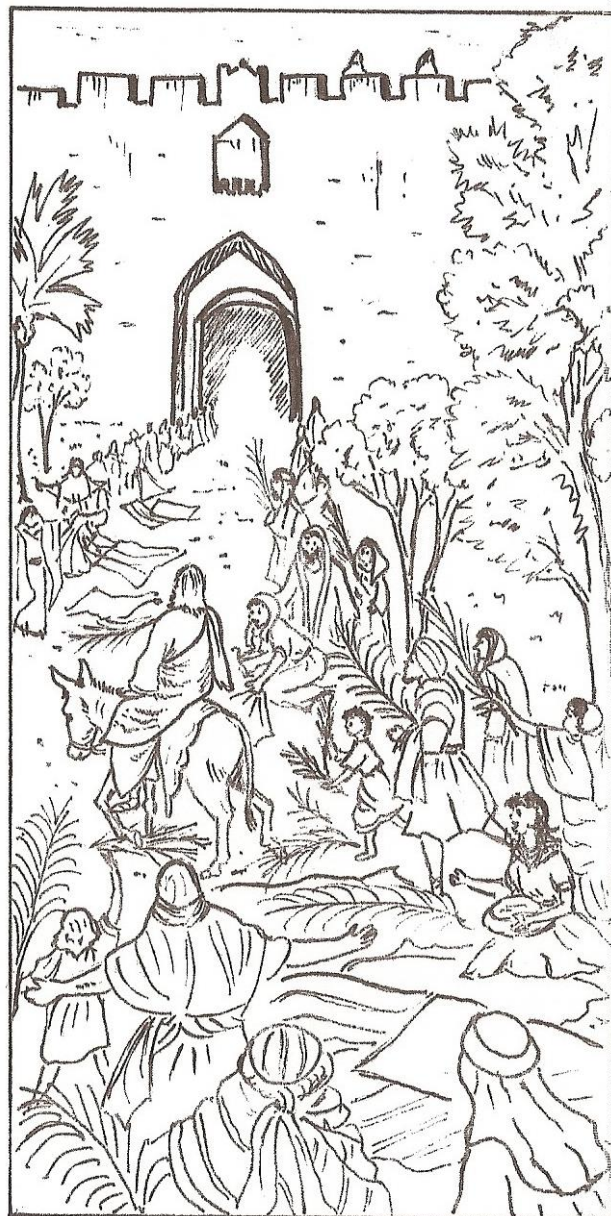
My už ale dnes víme, že smrtí vše neskončilo, že přišlo zmrtvýchvstání a spasení nás všech – což je hlavní důvod té nesmírné velikonoční radosti. Obrázek, který chce nastínit událost dnešní neděle, si můžete pěkně pestře vybarvit.

Přeji krásné a radostné Velikonoce.

Svatým městem jako řeka
proudí davy v Boží chrám.
V bráně Matka Syna čeká
k velikonočním oslavám.
Pán, hle, vjíždí do svátků
na šedivém oslátku.

Lidé na zem kladou pláště,
květiny mu donesou,
ale mocní plni záště
Slunce lásky nesnesou.
Než dny přejdou týden svůj,
zástup křičí: Ukřižuj!

(Božena Metyšová)

(Otažníček)

Pro starší:

Prožíváme rok Eucharistie. Víme také, že v říjnu se bude v Brně konat Národní eucharistický kongres. Eucharistie by tedy měla stát v centru naší zvýšené pozornosti. Ve Svatém týdnu se proto zastavíme u Zeleného čtvrtku, protože právě tento den si připomínáme onu tak zásadní událost – ustanovení Eucharistie.

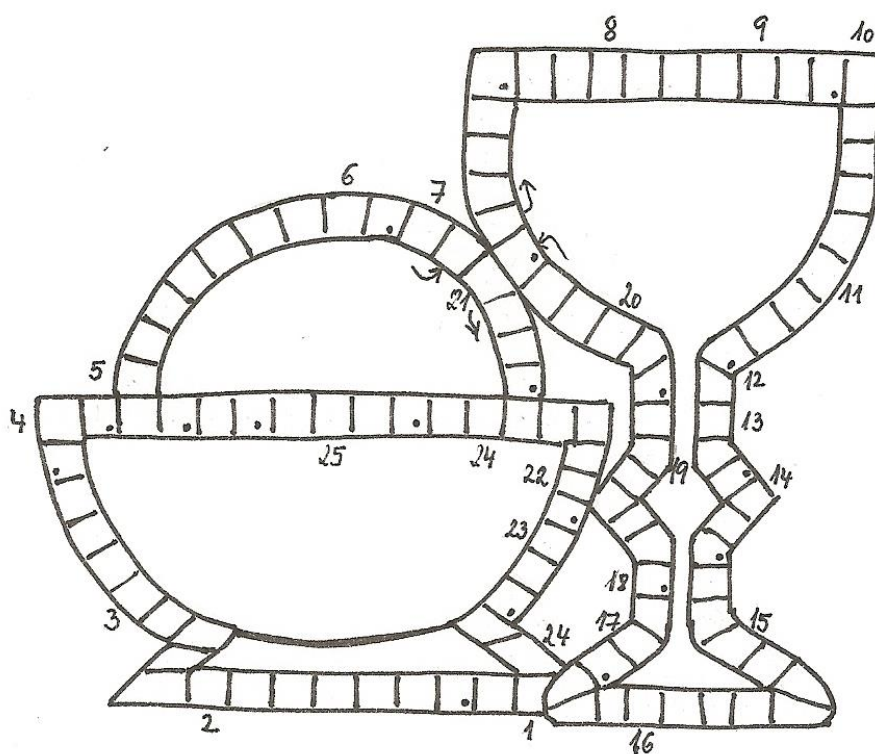
Písmo nám popisuje situaci, kdy Ježíš ve večeradle slavil s apoštoly poslední večeři. Mluvil k nim a nazval je přáteli. Pak umýval apoštolům nohy, což pro ně bylo zcela nepochopitelné, ale Pán jim tím velmi symbolicky ukázal, jak mají sloužit svým bližním, jak mají následovat jeho lásku. Ještě těžší k pochopení ale určitě pro apoštoly byl okamžik, kdy Ježíš ustanovuje Smlouvu Nového zákona. Dává své Tělo za pokrm a svou Krev za nápoj jako výživu pro naše nesmrtelné duše. Ustanovuje způsob, jak se s námi chce setkávat až do konce věků.

„Slavení této památky je (TAJENKA) a my neznáme zde na zemi žádné silnější pouto lásky, které by nás s Ježíšem mohlo spojit.“ (J. Hrdlička)

Tajenku vyluštíte z řetězovky, která má symbolický tvar. Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Po doplnění všech slov tajenku přečtete v políčkách označených tečkou. Mezi 7. a 8. slovem dejte pozor na přechod podle vyznačených šipek. Políčko 24 je tu dvakrát a ohraničuje jedinou mezeru v řetězovce, která končí na vrchní hraně misky.

Legenda:

1. název 3. knihy Mojžíšovy
2. název hříšného města
3. hl. město Turecka
4. 7. izraelský král (manžel Jezábel)
5. nejmladší syn Jákoba
6. muž z archy
7. radostná zvěst
8. Ježíšova matka
9. konec modlitby
10. nebe (vznešeně)
11. první muž
12. opak války
13. květina s trny
14. prorok (ohnivý vůz)
15. syn krále Davida
16. město, které měl zachránit Jonáš
17. Eva v 5. pádu jednotného čísla
18. jeden z apoštolů
19. ráno (básnický)
20. mrak
21. zpěvník v kostele
22. opak rubu
23. Metoděj a..?
24. evangelista
25. sečná zbraň

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Ukryté názvy zvířat: rak, můrka, mol, výr, sob, lev, koza, tele, datel, had, sova, los, kos, hýl, páv.

Skrytá slova: 1. modlitba, 2. půst, 3. odříkání, 4. almužna, 5. trpělivost, 6. víra, 7. naděje, 8. láska, 9. čistota, 10. pokora, 11. služba.

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Duben 2015			
Čt 2. 4.	Zelený čtvrtek	18.00	Macháčkovi ml. HČ 180
Pá 3. 4.	Velký pátek	18.00	Macháčkovi 242
Ne 5. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	10.30	Jurenkovi 160
Po 6. 4.	Pondělí velikonoční	7.30	Formánkovi 83
Ne 12. 4.	2. neděle velikonoční	7.30	Faltusovi 128
Ne 19. 4.	3. neděle velikonoční	7.30	Marešovi 172
		10.30	Vávrovi 264
Ne 26. 4.	4. neděle velikonoční	7.30	Svobodovi 377
		10.00	Málkovi 180
Květen 2015			
Ne 3. 5.	5. neděle velikonoční	7.30	Langrovi 173
		16.00	Pecháčkovi MH
Ne 10. 5.	6. neděle velikonoční	7.30	Kunertovi 458
		16.00	Málkovi 77 HČ
Ne 17. 5.	7. neděle velikonoční	7.30	Kyšperkovi 128
		16.00	Macháčkovi ml. 180 HČ
Ne 24. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	7.30	Marešovi 264 HČ
		16.00	Marešovi 409
Ne 31. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice	7.30	Kužílkovi 202 HČ
		16.00	Moravcovi 267

Zmrtvýchvstání

Že po tomto životě zde mělo by nás jednou vzbudit
úděsné ječení trub a polnic?

Odpust', Bože, ale utěšuju se,

že počátek a vzkříšení všech nás nebožtíků

bude ohlášen tím, že prostě zakokrhá kohout...

To potom zůstaneme ještě chvíli ležet.

První, kdo vstane,

bude maminka ... Uslyšíme ji,

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 26. 4.	Poutňové posezení Hraje dechová kapela Dolní Čermná Orlovna v Dolní Čermné - po mši svaté
-----------	--

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ PŘED VELIKONOCEMI

Dolní Čermná	Květná neděle 29. 3.	14:00 - 17:00 h.	P. Pavol Sandanus, P. Pavel Pokorný, P. Josef Roušar
Verměřovice	Úterý Sv. týdne 31. 3.	15:30 - 17:00 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	Středa Sv. týdne 1. 4.	15:00 - 17:30 h.	P. Ján Kubis
		17:30 - 18:55 h.	P. Josef Roušar
	Velký pátek 3. 4.	7:00 - 12:00 h.	

ADORACE U BOŽÍHO HROBU

Prosíme farníky o službu při adoraci u Božího hrobu v kostele v Dolní Čermné na Velký pátek 3. 4. a na Bílou sobotu 4. 4. Zapisujte se na připravený rozpis na stolku u vchodu do kostela.

PROSBA

Na Bílou sobotu 4. 4. 2015 budeme v kostele sv. Jiří slavit vigilií Veliké noci a po ní se sejdem na velikonočním posezení v Orlovně. Prosíme o pomoc při přípravě setkání farnosti. Orlovnu budeme připravovat v úterý 31. 3. od 15 h. a uklízet v úterý 7. 4. od 15 h.

Prosíme o přípravu slaného a sladkého pečiva na toto setkání v Orlovně. Množství pečiva a jeho dopravu do Orlovny, prosíme, domluvejte v Dolní Čermné s paní Martou Marešovou (737 424 905), ve Verměřovicích s paní Bohuslavou Sykovou (739 378 609) a v Petrovicích s paní Ludmilou Vondrovou ml. (731 453 619). Ozvěte se, prosíme, nejpozději o Velkém pátku 3. 4., aby bylo možné chybějící ještě zajistit nebo další už nepřipravovat. Svoz obcerstvení a příprava stolů bude v sobotu 4. 4. od 15 h. Děkujeme za každou pomoc.

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ:

Ve středu 8. 4. ve Verměřovicích a v Petrovicích, ve čtvrtek 9. 4. a v pátek 10. 4. 2015 v Dolní Čermné.

ÚKOL PRO DĚTI:

Úkol na mši svatou v neděli 12. 4. 2015 v 10:30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli, ...: **Kdo šel s Tobijášem do Médie?** (Tób 5,4)

POSTNÍ ALMUŽNA

O druhé neděli velikonoční 12. 4. 2015 přineseme naši Postní almužnu v obětním průvodu s obětními dary při každé mši svaté:

V sobotu 11. 4. v 19:00 h. ve Verměřovicích, v neděli 12. 4. v 7:30 a 10:30 h. v Dolní Čermné a v 9:00 h. v Petrovicích.

Na stolku spolu s obětními dary bude připravena jedna větší pokladnička (označená Postní almužna), do které můžeme dát svůj dar. Tuto společnou pokladničku spolu s obětními dary přineseme v obětním průvodu. Potom bude postní almužna odeslána na adopci na dálku, popř. na další účel.

BYLI POKŘTĚNI A STALI SE ČLENY KRISTOVY CÍRKVE:

ve Verměřovicích	21. 2. 2015	Matyáš Mikula	z Verměřovic
ve Verměřovicích	21. 2. 2015	Maxmilián Mikula	z Verměřovic
v Dolní Čermné	1. 3. 2015	Markéta Hubená	z Lanškrouna
ve Verměřovicích	7. 3. 2015	Radim Štěpánek	z Mistrovic

Rodičům pokřtěných dětí blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary od Pána pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

CÍRKEVNÍ MANŽELSTVÍ UZAVŘELI:

na Mariánské Hoře 14. 2. 2015 Sandra Šilarová a Martin Šebrle z Ústí nad Orlicí

Novomanželům Šebrlovým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE

neděle 29. března 2015

14. a 15. týden / 2015

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 30. března Pondělí Svatého týdne			
úterý 31. března	Úterý Svatého týdne	15:00	příprava sálu Orlovny (na sobotu 4. 4.)
		17:30	modlitba křížové cesty v Dolní Čermné (povedou rodiny)
		18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Marii Betlachovou, manžela, syna, dceru a rodiče
středa 1. dubna	Středa Svatého týdne	18:00	mše sv. v Dolní Čermné
čtvrtek 2. dubna	Zelený čtvrtek	18:00	mše sv. v Dolní Čermné s obřadem umývání nohou - za všechny kněze a nová kněžská povolání
		19:00	Po mši sv. bude Nejsvětější svátost oltární přenesena do tzv. Getsemanské zahrady, kde se bude konat „Svatá hodina“ - rozjímání v Getsemanech.
pátek 3. dubna	Velký pátek Den přísného postu	15:00	modlitba křížové cesty na Mariánské Hoře
		18:00	velkopáteční liturgie v Dolní Čermné (bohoslužba slova s pašijemi, uctívání kříže a podávání svatého přijímání). Po obřadech bude hodinová adorace u Božího hrobu. Adorace věřících bude pokračovat celou noc a po celou Bilou sobotu až do 18 hodin.
sobota 4. dubna	Bílá sobota Začíná doba velikonoční	19:00	obřady vigilie Veliké noci v Dolní Čermné (žehnání ohně, velikonoční chvalozpěv, bohoslužba slova, obnova křestních slibů a bohoslužba obětí) Po skončení obřadů společné posezení v Orlovně.
NEDĚLE 5. dubna	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ Dnešní sbírka je věnována na opravu kostela sv. Jiří.	9:00	mše sv. ve Verměřovicích (s žehnáním pokrmů) - na poděkování za 70 roků života, s prosbou o další pomoc a ochranu pro celou rodinu
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné (s žehnáním pokrmů) - za farníky
		16:00	zpěvy z nešpor v Dolní Čermné
pondělí 6. dubna	Pondělí velikonoční	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Adamcovu a Bartoňovu
		9:00	mše sv. v Petrovicích - za Marii Junkovou, manžela a syna
úterý 7. dubna	Úterý velikonoční	15:00	úklid Orlovny po velikonočním setkání
středa 8. dubna	Středa velikonoční	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Karla Bednáře, otce a švagry
čtvrtek 9. dubna	Čtvrtek velikonoční	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
pátek 10. dubna	Pátek velikonoční	14:15	příprava na 1. sv. přijímání - děti
		18:30	výstav Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné - na dobrý úmysl
sobota 11. dubna	Sobota velikonoční	19:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Břetislava Krejsu a celou rodinu (postní almužna)
NEDĚLE 12. dubna	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ <i>Neděle Božího milosrdenství</i> Postní almužna dnes při každé mši svaté (viz. výše).	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Zdeňku a Stanislava Ptáčkovy a duše v očistci
		9:00	mše sv. v Petrovicích - za Václava Mikulu, manželku a jejich syna Pavla a ostatní zemřelé z obou stran
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné, zaměřená pro děti - za Václava Vávru, rodiče, sourozence a celý rod

POUTNÍK, DUBEN 2015

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **19. dubna 2015**, Poutník vyjde **3. května 2015**

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová, Z. Ježek

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.